

Κατίνα Παξινού

ηθοποιός
1900 -1973

“Μα τι φωνή είναι αυτή!” έλεγαν οι δασκάλες της μικρής Κατίνας στη σχολή Χιλλ “και τι παράστημα!” Σε όλα τα σχολικά σκετς εκείνη είχε τον πρώτο ρόλο. Τα πράγματα, ωστόσο, άλλαξαν όταν, στο Γυμνάσιο, μπήκε εσωτερική στη Σχολή των Ουρσουλίνων της Τήνου. Εκεί επικρατούσε μεγαλύτερη αυστηρότητα και η Κατίνα, ζωηρή και ατίθαση καθώς ήταν, είχε φέρει τις καλόγριες σε απελπισία. Είδε κι απόειδε ο πατέρας της, ο πλούσιος αλευροβιομήχανος Βασίλης Κωσταντόπουλος, κι αποφάσισε να τη στείλει σε σχολείο της Ελβετίας, εσωτερική και πάλι.

Η Ελβετία έκανε πολύ καλό στη Κατίνα. Γνώρισε έναν άλλο πολιτισμό, έμαθε πολλές γλώσσες, σπούδασε μουσική στο Ωδείο της Γενεύης, στη Βιέννη και στο Βερολίνο, και γύρισε στην Αθήνα το 1920 αποφασισμένη να ασχοληθεί με την όπερα. Όμως τα σχέδια της άλλαξαν. Ο πρώτος της ρόλος στο θέατρο ήταν δίπλα στην Μαρίκα Κοτοπούλη. Μόλις το έμαθαν οι γονείς της έγιναν έξαλλοι. Η κόρη τους ηθοποιός! Η μητέρα της την έδιωξε από το σπίτι.

Όμως, ευτυχώς για το Θέατρο, η Κατίνα επέμεινε. Έμεινε πιστή, ως το τέλος της ζωής της, στη μεγάλη της αγάπη. Έπεξε τους μεγαλύτερους ρόλους του αρχαίου δράματος και του σύγχρονου ρεπερτορίου. Χειροκροτήθηκε στην Επίδαυρο, στο Εθνικό Θέατρο, στην αγγλική σκηνή. Αλλά και στον κινηματογράφο είχε τεράστια επιτυχία. Στο Χόλιγουντ άφησε εποχή. Πήρε Όσκαρ για την ταινία *Για ποιον χτυπάει η καμπάνα*, συνεργάστηκε με τους μεγαλύτερους σκηνοθέτες, βραβεύτηκε σε σπουδαία φεστιβάλ. “Ποιον ρόλο αγαπάτε περισσότερο;” την είχαν ρωτήσει κάποτε. “Μα τι ερώτηση είναι αυτή!” είχε απαντήσει. “Κάθε φορά υπάρχει μόνο ένας ρόλος, αυτός που παίζω εκείνη τη στιγμή. Και μ’ αυτόν τον ρόλο γίνομαι ένα”.

Χριστόδουλος Μ.
Θοδωρής Σ.